

Lo

eglutė

1977
spalis

eglutė

1977
SPALIS

TURINYS

- 3 RUDUO, V. Šimaitis
- 4 LAPAI, I. Grigaitienė
- 6 LAPAI KRENTA, I. Arnauskaitė
- 7 DARBELIAI, J. Zubinienė
- 8 PASAKA, M. Girniuvienė
- 17 ŽIBURĖLIS TAMSOJE, R. Jautokaitė
- 20 IŠMINČIUS, D. Lipčiūtė
- 21 VAIKU KŪRYBA
- 25 DAINOS, paruošė M. Utz
- 28 GALVOSŪKIAI, L. Šalčiuvienė
- 32 NAUJA KNYGA VAIKAMS

PIEŠINIAI

1977 m. viršeliai ir "Eglutės" vinjetė — A. Sruoginienės
skyrių vinjetės piešė Z. Sodeikienė

Kitos iliustracijos:

- Z. Sodeikienės — 3
- M. Girniuvienės — 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16
- R. Lapšienės — 17, 19
- J. Paukštienės — 20
- P. Osmolskio — 25, 26, 27

REDAKCIJA

Vyr. redaktorė — ses. O. Mikailaitė, skyrius tvarko: gamtos — I. Grigaitienė, kalbos — L. Šalčiuvienė, pasakų — A. Vygantienė, muzikos — M. Mažeikaitė-Utz, darbelių — J. Zubinienė.

Gautąją medžiagą "Eglutės" redakcija taiso ir tvarko savo nuožiūra. Be redakcijos leidimo "Eglutėje" spausdintų rašinių bei piešinių, kitur prašome nespausdinti.

EGLUTĖ — vienintėlis lietuviškas laikraštėlis vaikams išeivijoje. Leidžia ir spausdina Nekaltai Pradėtosios Marijos Seserys, Putnam, Conn. 06260. Administratorė — Danguolė Sadūnaitė. Prenumerata metams — \$7.00, vieno numerio kaina — \$0.75.

THE LITTLE FIR is a magazine for Lithuanian children. Published monthly except July and August by the Sisters of the Immaculate Conception. Published and printed at Immaculate Conception Convent, Putnam, Connecticut 06260. Yearly subscription—\$7.00; single copy —\$0.75. Second class postage paid at Putnam, Conn. 06260.

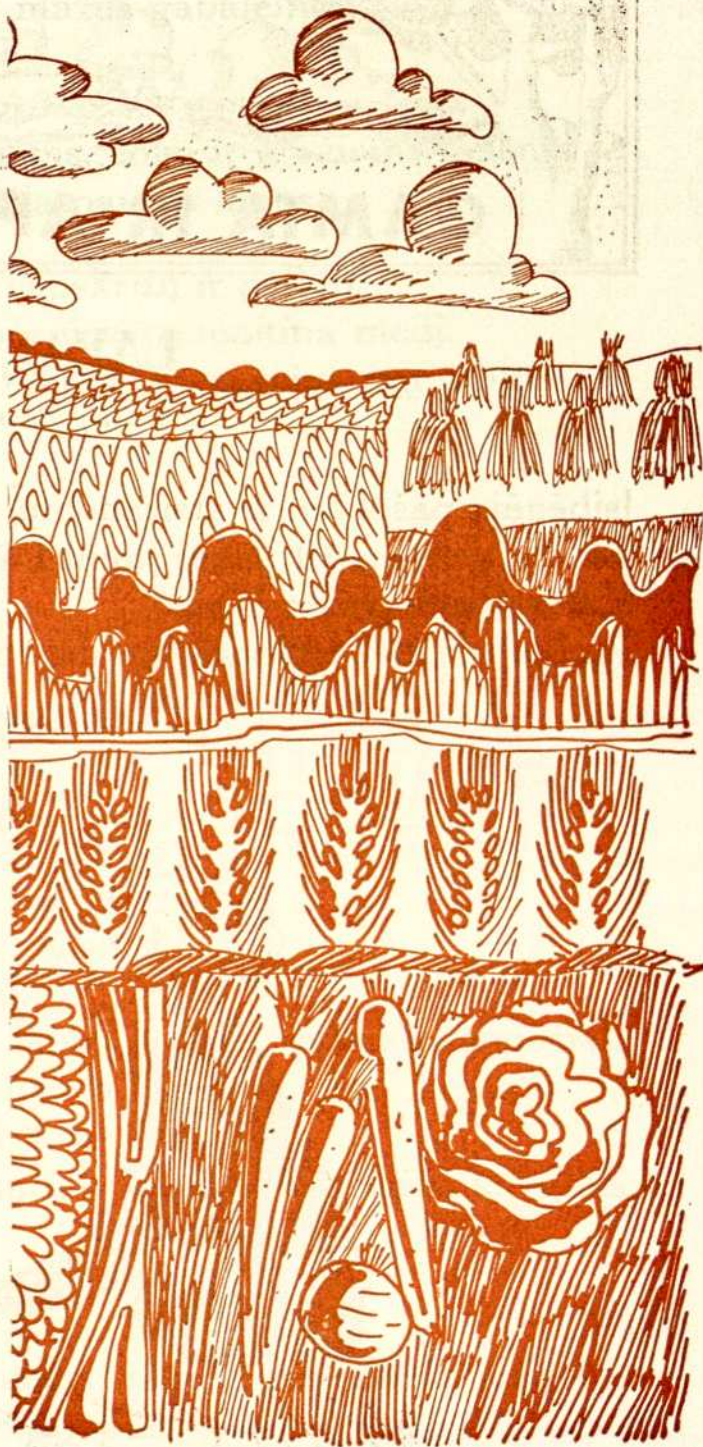
RUDUO

Viktoras Šimaitis

Ruduo Kunigaikštis
Per kalnus atėjo
Ir žemei auksinį
Vainiką uždėjo.

Sužvilgo berželių
Viršūnės geltonos
Ir putino uogos
Raudonos, raudonos.

Darže jau prinoko
Pilvoti arbūzai,
Sode — saldūs vaisiai,
Lauke — kukurūzai.

LAPAI

Irena Grigaitienė

Įsibėgėję pašokam ir atsirandam lapų krūvoj.
Bet tai darome tik labai jauni būdami.
Kartais sudeginam lapus.
Rudenį dažnai užuodžiame degančių lapų kvapą.

Tačiau lapų geriau nedeginti.

Nukritę lapai sutrupa į mažus gabalėlius,

Susimaišo su žeme.

Supūna.

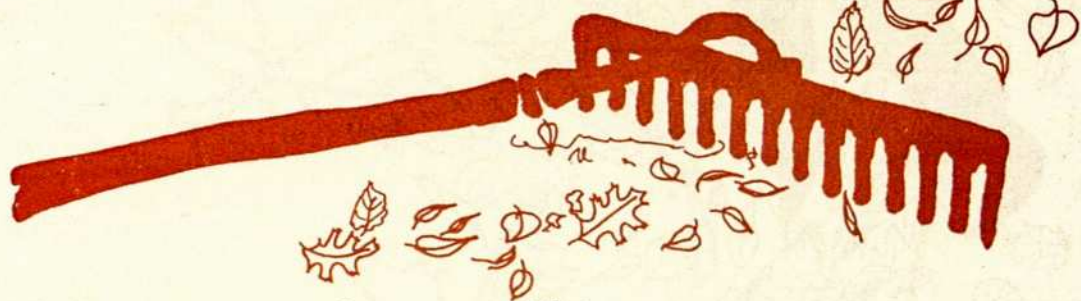
Pasidaro maistas medžiams, žolei ir gražioms gėlėms.

Pavasari medžiai išleidžia naujus lapus.

Lapų yra didelių, mažų, apskritų ir pailgų.

Žali lapai pavasarį ir per vasarą maitina medį.

Ateina ruduo, lapai nukrenta, jų pareiga jau atlikta.

Medžiai, numetę lapus, pasiilsį.

Medžiai ilsisi visą žiemą.

Medžiai, kurie numeta lapus rudenį, vadinasi lapuočiai.

Yra medžių, kurie laiko savo lapus per visą žiemą.

Tokie medžiai auga šiltuose kraštuose.

Pas mus yra medžių, kurie vietoje lapų augina spyglius.

Tai yra eglės ir pušys.

Šie medžiai vadinasi spygliuočiai.

Jie spyglių žiemą nenumeta.

Kiekvieną pavasarį lapuočiai išleidžia naujus lapus.

Kiekvieną rudenį numeta lapus.

Kiekvieną rudenį turime lapų krūvas,
į kurias galime šokinėti.

LAPAI KRENTA

Irena Arnauskaitė

Baigės vasara šilta,
Žemė bus tuojau pilka.
Bet dar šilta ir gražu,
Nors atkeliauja pamažu
Baltas sniegas su ledu.

O dabar dar vis lėtai
Sukas ore, skrenda, skrenda,
Lyg kažkas iš dangaus krenta.
O, tai lapai nuspaltoti, —
Jau padžiūvę, raizganoti
Dengia žemę jie margai,
Džiaugiasi tik vabalai —
Patale užmigs giliai.

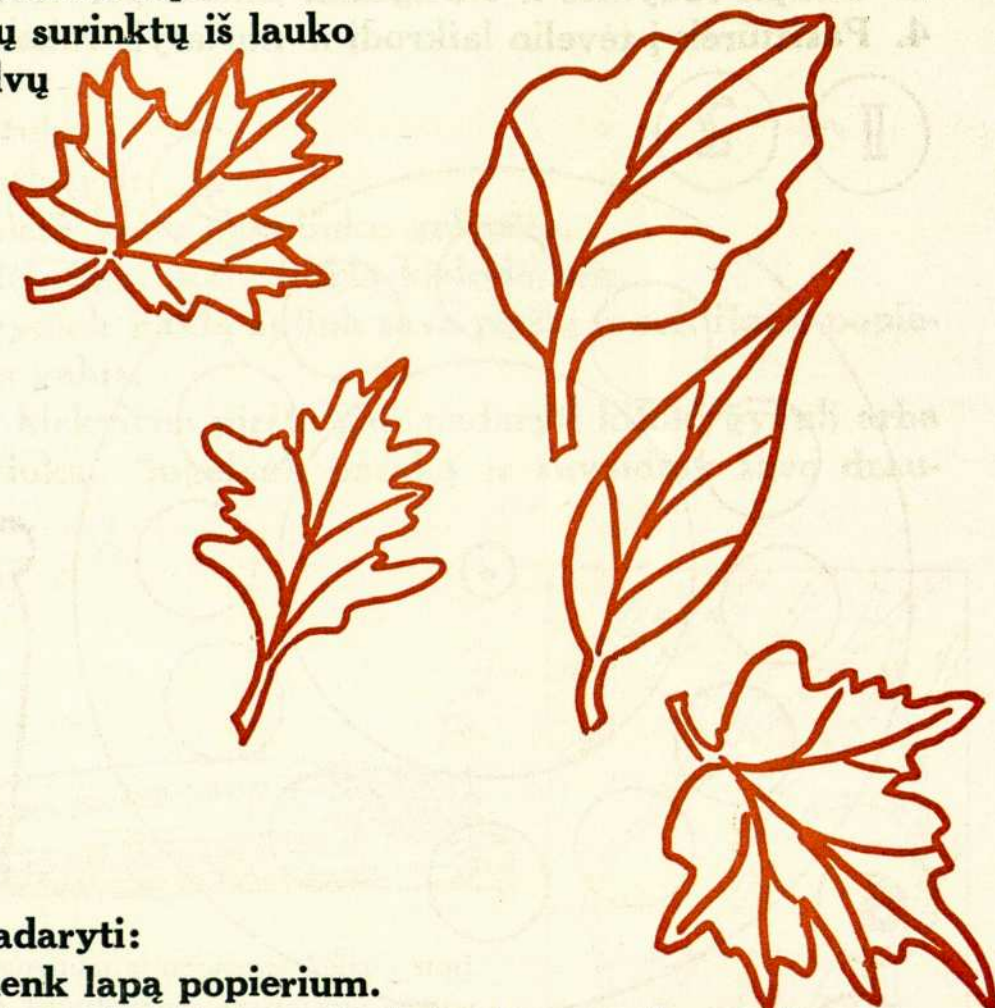

RUDENS LAPAI

Ko reikia:

1. Popieriaus lapo
2. Lapų surinktų iš lauko
3. Spalvų

paruošė J. Zubinienė

Kaip padaryti:

1. Uždenk lapą popierium.
2. Spalva pabrūžink popieri, ten kur yra lapas. Pamatysi, kad išryškės lapo forma.

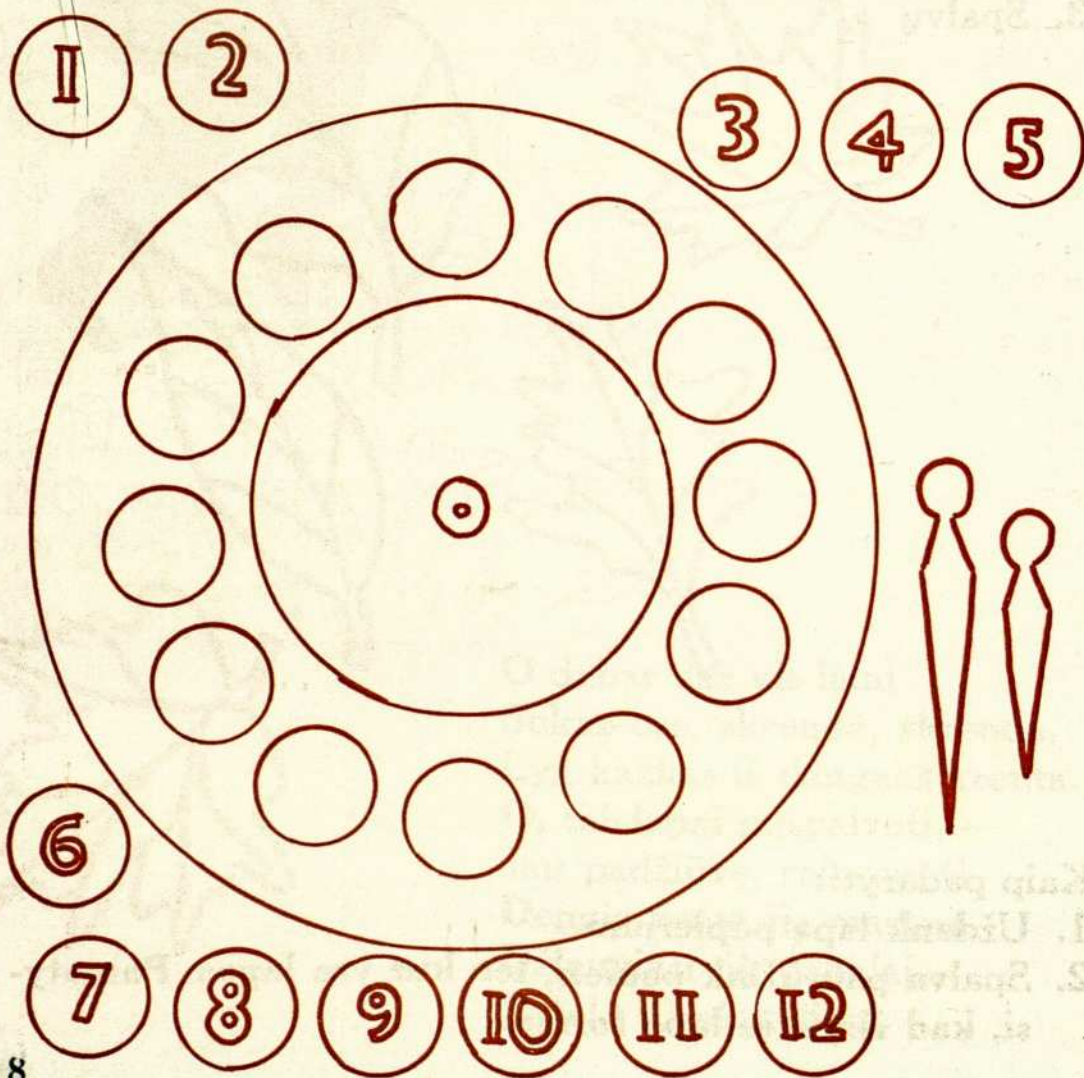
KIEK LAIKO?

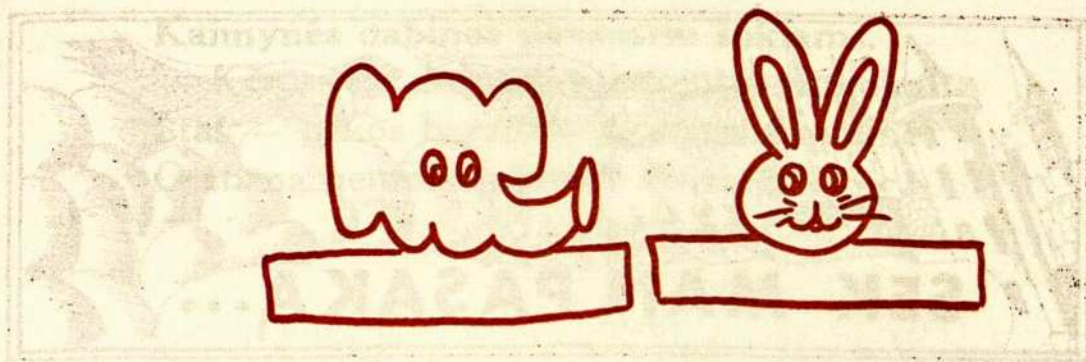
Ko reikia:

1. Kartono ir paprasto popieriaus
2. Spalvų
3. Žirklių
4. Smeigtuko (thumb tack)

Kaip padaryti:

1. Iškirpk apvalią laikrodžio formą ir priklijuok prie kartono.
2. Nuspalvok skaičius, iškirpk ir priklijuok kur reikia.
3. Iškirpk rodykles ir smeigtuku išmeik per vidurį.
4. Pasižiūrėk į tėvelio laikrodį ir nustatyk valandą.

PIRŠTAI KALBA

Ko reikia:

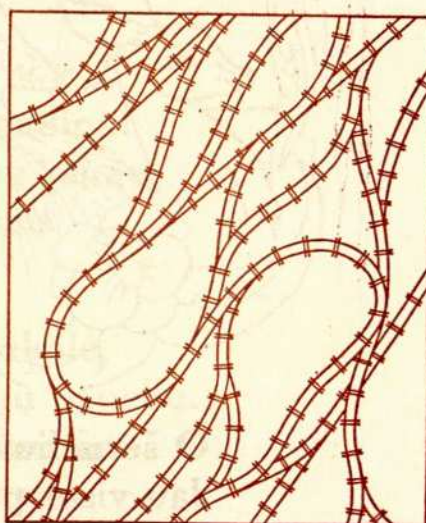
1. Spalvoto arba balto popieriaus
2. Žirklių
3. Spalvų
4. Pieštuko

Kaip padaryti:

1. Nupiešk kelių gyvuliukų galvutes.
2. Pridėk ilgą, platų kaklą kiekvienam.
4. Apvyniok kaklą aplink savo pirštą ir suklijuok popieriaus galus.
5. Ant kiekvieno piršto gali padaryti kitoki gyvulį arba žvėriuką. Sugalvok pasaką ir suvaidink savo draugams.

Surask traukiniui trumpiausią kelią į stotį. Stotis yra keturkampio apatiniame kampe, iš dešinės.

**KAS ŠOKS, KAS NEŠOKS,
BET LAPUTĖ TIKRAI ŠOKS**

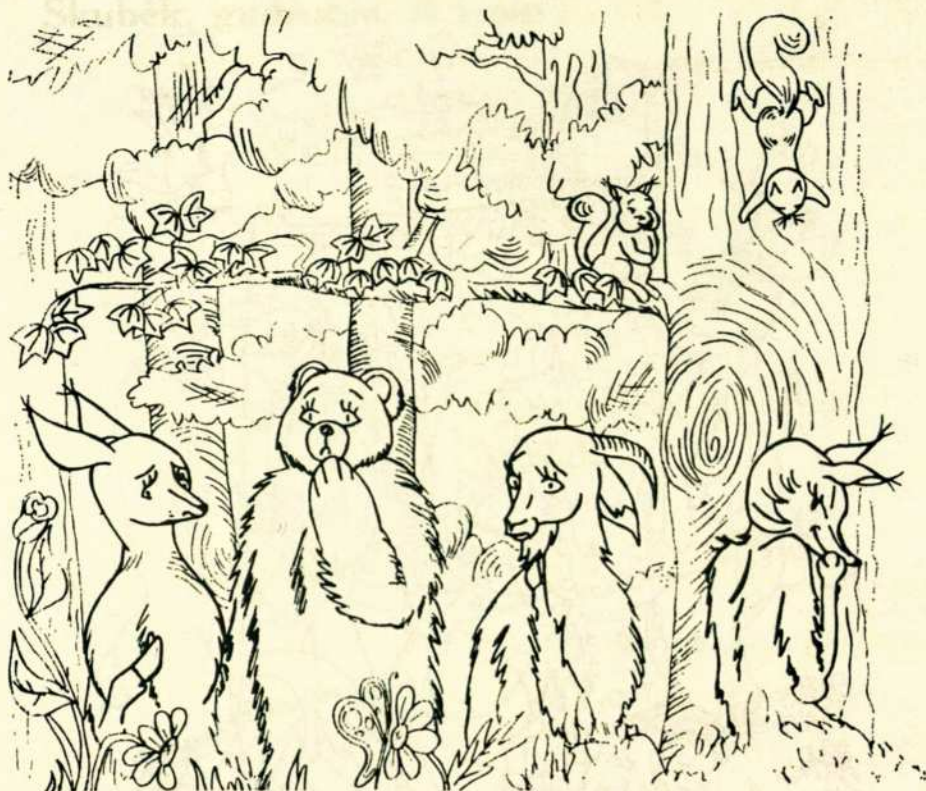
Mirga Girniuvienė

**Pražydo pavasaris ten pagiry,
Vilkeliui ožkelė staiga patraukli,**

**O šerneliui stirnelė, briedeliui meška,
Jau visos poruotos, tik lapė dar ne.**

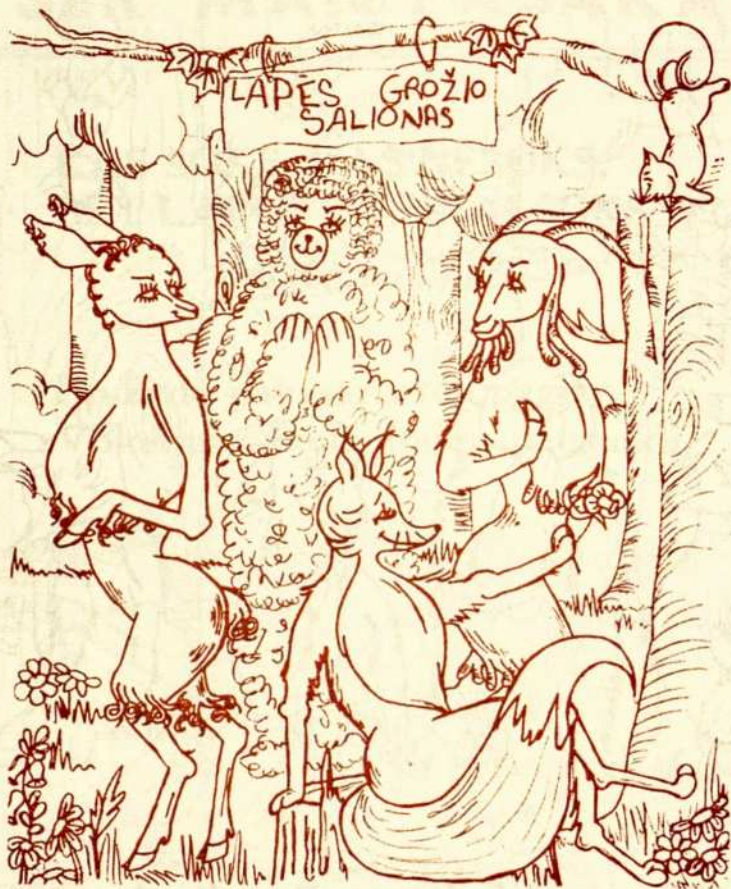
**Kaimynės dabino pavasario šokiams.
— Kūmutės, skoningai šukuotis nemokat.
Štai — ožkos barzdelė tarytum šiaudinė!
O stirna nemoka pūrenti krūtinės!**

**Meškutės gaurai josios grožį gadina!
Juk pačios jūs matot, kad tiesą sakau,
Tik neįsižeiskit, draugės, prašau.**

**Susirūpino stirna, meška, ir ožkelė,
Gal nieks nešokdins nemadingų panelių.
— Jei nori bernelio širdelę užburti,
Tai leiski šukuoseną žavią sukurti.**

**Jeį leisi, kaimyne, tu būsi gražiausia,
Juk žino visi — lapės skonis geriausias, —
Kiekvienai pašnibždėjo taip lapė į ausį —
Visos trys atskubėjo pas ją kuo greičiausiai.**

**Laputė darbavosi grožio salione,
Oi, džiaugėsi kaimynės, ir gyrė jos skonį.**

**Ir besišypsodamos draugės sau mąstė:
— Atrodau aš žymiai gražiau už anas dvi.**

**Išsigando bernai, mergužėles pamatę,
Ir ištisą naktį šokdino tik lapę.
Kad supyko panelės! Štai, sekanti rytą
Jos puolė laputei akis išdraskyti.**

**Oi, lapute, bus blogai!
Skubėk, gudruole, iš tenai!**

**Bet nebėgo laputė, ramiai ji sėdėjo,
Įniršusiom draugėm ji šitaip čiulbėjo:
— Gražuolės, jūs esat laimingos tikrai!
Aš vargšytė — šokdino mane tie drambliai!**

**— Drambliai?! O man rodės, kad šokt jie įpratę, —
Ožka ragožka jai nedrąsiai atsakė.**

— Kad nemoka jie šokti aišku vien iš to,
Kad madingų gražuolių jie nevedė šokt.
Nepažįsta jie grožio, jie neturi skonio,
Visai neverti, draugės, jūsų malonės.

— Teisybę mums sako laputė, tikrai.
Juk jie garbanų grožio nematė visai.

— Mūsiškius pakviest juk nereik būtinai.
Verčiau jūs pakvieskit, kas šoka smagiai.
O smarkiausi yra, kaip žinot, šernai.

Kaimynės padarė, kaip lapė joms sakė,
O kvietimus rašydamos šitaip jos mąstė:
— Šernams aš patiksiu labiau už anas dvi.
Ir atvyko šerneliai, svetimieji berneliai,
Išrovė žoles tie smarkieji sveteliai,
Nukentėjo ir garbanos mūsų panelių.
O laputės snaputės visai nesimatė,
Ji šoko kitur su savaisiais per naktį.

**Šokdino ją vilkas, briedelis, šernelis.
Taip šoko, taip trypė, net užė girelė,
Neminėjo laputė, kur kitos mergelės.
Tiek šoko, tiek trypė, net kojos patino,
Berneliai turėjo parnešti merginą.**

**Kad supyko panelės! Štai, sekantį rytą
Jos puolė laputei akis išdraskyti.**

**Oi, lapute, bus blogai!
Skubėk, gudruole, iš tenai!**

**Bet nebėgo laputė, ramiai ji sėdėjo,
Įniršusiom draugėm ji šitaip čiulbėjo:**

— Gražuolės, jūs esat laimingos tikrai!
Jums tik kailį suvėlė nedori šernai,
O žiūrėkit ką man, vargdienėlei, padarė —
Taip kojas apspardė, paeit nebegali!

— Teisybę mums sako laputė, tikrai.
Negali, vargšytė, paeiti visai.
Visąnakt nesimatė laputės snaputės,
Pasirodo, kentėjo po krūmu kūmutė.

Ir gydė laputę kaimynės ilgai,
Nes dėkingos jos buvo, jog lapė antai
Sušukavo jų garbanas taip patraukliai.

Trys berneliai laputės ten laukia kantriai.
Taip norėtų su ja vėl pašokti smagiai!
Atsidūsta berneliai svajingai, giliai.

ŽIBURĖLIS TAMSOJE

Raminta Jautokaitė, 12 m.

Danutė, apsikabinusi didelio vilkinio šuns kaklą, kalbėjo:

— Šunyti, tu esi gražiausias iš visų šunų. Tavo akys didelės, snukutis juodas, kailiukas minkštas, kaip pūkas, o dantys... net baisu... Tu pas mus gyveni jau dvi savaites ir būsi mano visą laiką. Turbūt, kas nors tave išvijo iš namų, vargšeli!

— Dukrele, ar paskelbei laikraštyje, kad radai šunį?
— plaudama indus, paklausė mama. — Ateik sušluostyt
lėkštes. Palik tą šunį ramybėje ir nusiplauk rankas!

— Bet, mama, šunelis švarus, aš jį vonioje išmau-
džiau!

— Ką padarei?

Danutė čiauškėjo toliau:

— Jis švariausias iš visų šunų. Man jis labai patinka:
neatiduočiau jo už milijoną dolerių.

— Na, na . . . , — palingavo galva mama.

Po pietų atėjusi draugė Asta paklausė:

— Iš kur tu gavai tą gražuolį?

— Vieną dieną važiauvau dviračiu, ir šlubas šunelis
pradėjo mane sekti. Atbėgo prie pat durų ir atsigulė. Man
jo pagailo. Aprišau sužeistą kojytę, daviau valgyti ir jį
gydžiau. Jį pavadinome Karaliumi. Aš niekuomet su juo
nesiskirsiu, — užbaigė savo pasakojimą susijaudinusi
Danutė.

Ilgai abi žaidė su Karaliumi, kol buvo laikas eiti na-
mo. Danutė ją lydėdama kartu pasiėmė ir šunį. Draugė
ėjo namo, o šuo tempė Danutę į kitą gatvę. Staiga jis iš-
trūko iš mergaitės rankų ir pradėjo bėgti. Danutė šaukė:

— Karaliau, nebėk! Sustok!

Šunelis įbėgo į vieną apleistą kiemą ir pradėjo laižyti
rankas senutės, kuri sėdėjo ant aplūžusios kėdės.

— Princukai, grįžai! Neik daugiau su Mikiu pasi-
vaikščioti. Jis tave vėl paklaidins, — susijaudinusi kalbė-
jo senelė.

— Ponia, ar šis jūsų šunelis? Aš maniau, kad jis ne-
turi namų ir todėl jį prižiūrėjau, — šluostydama ašaras,
kūkčiojo Danutė. Senutė ją pertraukė:

— Man be Princuko visas pasaulis tamsus, nes aš esu
akla.

Danutė norėjo pagriebti šunelio virvę ir bėgti namo, bet ji dabar žinojo, kad jis ne jai priklauso. Senutė tęsė toliau:

— Tu gražinai šviesą į mano namus. Princukas man šviesiausias žiburėlis tamsoje...

Danutė, apkabinusi šunelio kaklą, švelniu balseliu kalbėjo:

— Aš jus abu dažnai aplankysiu...

Greitai mergaitė nubėgo namo, o akloji senutė sau galvojo:

— Ta mergaitė aplankys mane dažnai. Tai man bus dar kitas žiburėlis tamsoje.

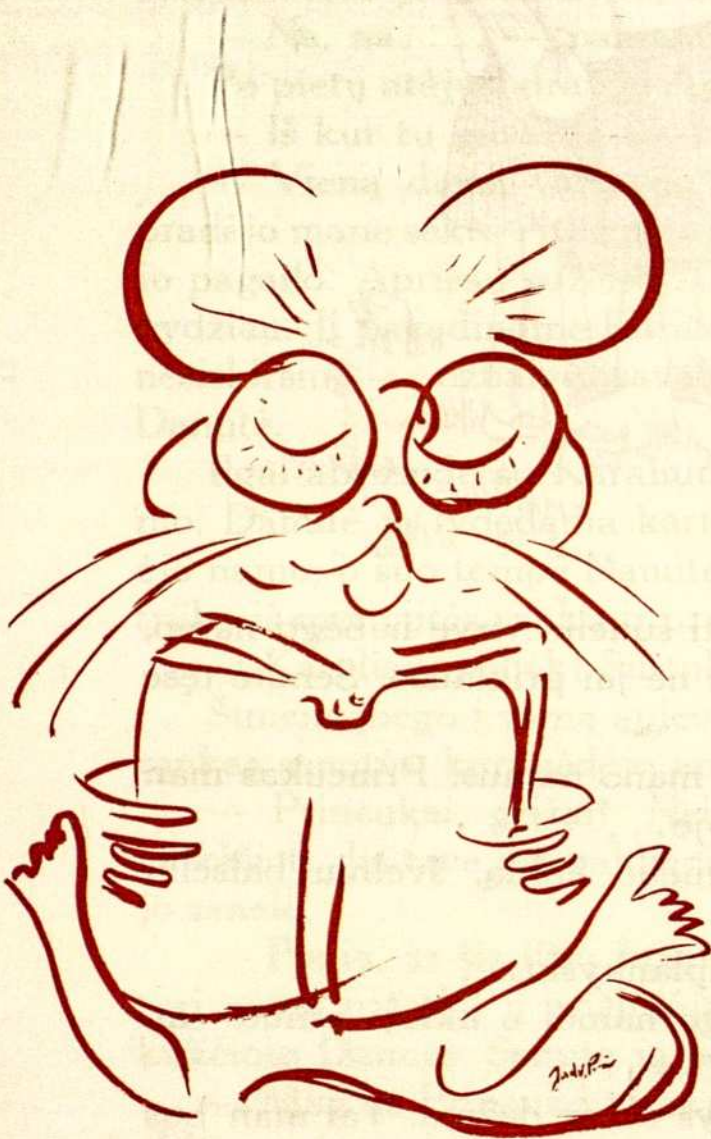
IŠMINČIUS

Danutė Lipčiūtė

**Pelės vaikas Peliukas
Gudrus buvo labai:
Knygas graužė lyg sūrį
Ir skaičiavo vikriai.**

**Augo ausys ir ūsai,
Ir protelis drauge.
"Išmintingas aš būsiu,
Ar pavysi mane?..."**

**Akiniai jam ant nosies —
Du mėnuliai nakčia,
Net dantukai jo juokias —
Tai įdomi knyga!**

KEISTUOLIS

Prieš kelias vasaras, kai Neringoje stovyklavau, buvo labai keistas įvykis. Mūsų namelyje buvo protingas ir keistas vaikas. Jis buvo pikto mokslininko sūnus. Tas vaikas, kurio vardas buvo Egbertas, daug nekalbėjo, bet vis kažką nepaprasto veikė prie savo lovos. Mes vis bandėm pažiūrėti, ką Egbertas daro, bet jis vis pasislėpdavo. Vieną dieną jis nuėjo prie Neringos ežero ir pagavo driežą ir šamą (catfish). Jis dar dirbo ir dirbo su jais, paskui staiga dingo. Tada Egbertas pradėjo apie viską kalbėti, bet neminėjo savo slaptų užsiėmimų. Po kelių dienų pasklido gandas, kad kažkas labai negražaus, baisaus ir didelio gyvena Neringos prūde. Vaikai bijojo eiti maudytis, o naktimis buvo girdėti keisti garsai. Vieną naktį buvo ypatingai daug triukšmo, o ryte visi medžiai prie ežero buvo sulaužyti. Vėliau mačiau, kaip didelis gyvulys iškilo iš vandens — jo galva buvo šamo, o kūnas driežo. Aš bėgau ir bėgau, kol paklydau. Kai grįžau į stovyklavietę, viskas buvo tvarkoj. Sužinojau, kad šamas sumažėjo iki 3 colių didumo.

Gytis Šimaitis

AŽUOLO SAPNAS

Seniai, prieš daug šimtmečių, buvo ąžuolas kuris nemokėjo kalbėti. Jis gyveno laukuose, kur visi medžiai mokėjo kalbėti. To vargšo ąžuolo vardas buvo Andrius. Visi medžiai jį erzino.

Vieną naktį Andrius sapnavo, kad jis mokėjo kalbėti. Jis turėjo gražų, linksmą balsą. Visi jį gyrė. Bet tai buvo tik sanas, tik jo noras. Jis vis Dievulio prašė balso.

Vieną naktį įvyko nepaprastas dalykas. Žaibas pajudino jo šaką. Jo noras išsipildė. Jis gavo tikrą balsą. Andrius buvo laimingas ažuolas.

Eglė Lesniauskaitė, 6 sk.

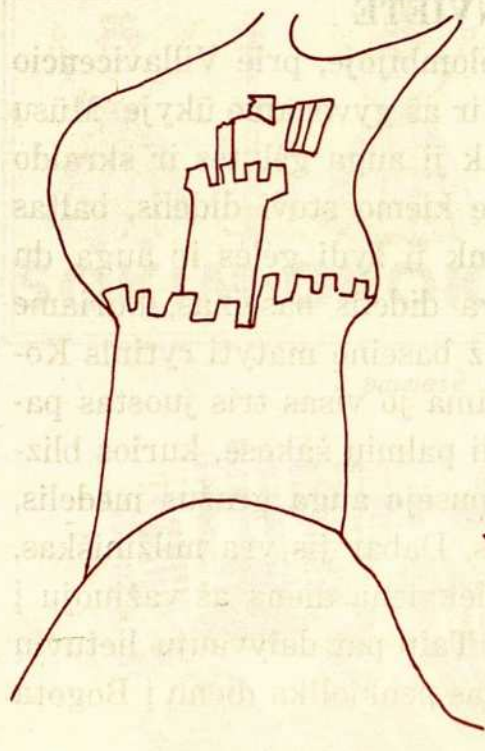

KŪLA-BŪLA

Seniai, labai seniai gyveno sena, pikta ragana. Ji buvo apie šimto su viršum metų. Tos raganos vardas buvo Kūla-Būla. Ji turėjo ilgus, žilus plaukus ir raudonas akis. Ji dar turėjo baisiai ilgą kumpą nosį ir nešiojo akinius. Ragana visuomet dėvėjo juodas arba rudas, purvinas ir ilgas sukneles. Jos katinas buvo violetinės spalvos. Katino vardas buvo Murkis. Kūla-Būla turėjo ir seną šluotą, kuria mokėjo skristi.

Kūla-Būla gyveno trobelėje vidury miško. Trobelė buvo maža, padaryta iš pagalių. Trobelėje buvo tik vienas kambarys. Vieną dieną Kūla-Būla vakarienei virė sriubą. Toje sriuboje buvo: 4 varlės, 70 skruzdėlių, 5 sliekų, 5 žvirbliai, 1 arklio galva, žolių, žuvų, kiaušių, 3 papūgos, 80 kiaušinių, miltų, sviesto, pieno, 5 cigaretės, pipirų, cukraus, druskos, 7 pieštukai ir 3 kibirai vandens. Už kelių minučių į duris pasibeldė varlė. Kūla-Būla pavaišino ją sriuba. Bevalgydama varlė pavirto jaunu kunigaikščiu. Pirmą kartą gyvenime Kūla-Būla buvo laiminga. Iš tos didelės laimės ji pavirto jauna, gražia kunigaikštiena.

Rasa Norušytė, 5 sk.

Piešinys —

Žaros Girniūtės, 7 m.

Madison, Wisc.

DIDVYRĖ

Rūta Stroputė

K. Donelaičio lit. mokykla

Chicago

Lietuvos istorijoje buvo daug didvyrių. Vieni aprašyti istorijos knygoose, kiti legendose prisimenami, o apie trečius girdime žmonių pasakojimuose. Iš visų didvyrių man geriausiai patinka Gražina.

Gražina buvo kunigaikščio Liūtauro žmona. Ji gyveno Vytauto Didžiojo laikais. Liūtauras labai pavydėjo Vytautui, nes jis buvo garsus ir visų mylimas. Liūtauras slaptai susitarė su kryžiuočiais kovoti prieš Vytautą. Vokiečiams užpuolus Lietuvą ir Liūtaurui nesant namuose, Gražina apsirengė jo šarvais ir vedė Lietuvos kariuomenę prieš vokiečius.

Gražina drąsiai vedė mūšį ir lietuviai laimėjo, bet ji buvo sužeista ir mirė.

Liūtauras atpažino Gražiną ir stojo kovoti prieš kryžiuočius. Gražinai žuvus, Liūtauras visiems pasakė, kad ji buvo apsivilkusi jo šarvais ir kovojo už Lietuvą. Iš gėdos ir širdies skausmo Liūtauras šoko į laužą, kuriame buvo deginama žuvusi Gražina, ir susidegino.

MŪSŲ GYVENVIETĖ

Aš turiu 12 metų ir gyvenu Kolombijoje, prie Villavicencio miesto. Mano tėtis, mama, broliukai ir aš gyvename ūkyje. Mūsų namas yra didelis ir patogus. Aplink jį auga gėlytės ir skraido paukšteliai. Priešais namą, viduryje kiemo stovi didelis, baltas ir gražus lietuviškas kryžius. Aplink jį žydi gėlės ir auga du krūmeliai. Vienoje kiemo pusėje yra didelis baseinas, kuriame dažnai maudomės ir išdykaujame. Už baseino matyti rytinis Kolombijos kalnynas; gražią dieną galima jo visas tris juostas pamatyti. Saulutės spinduliai atsispindi palmių šakose, kurios blizga mūsų ganyklose. Kitoje kiemo pusėje auga gražus medelis, kurį mano tėvelis užaugino iš sėklos. Dabar jis yra milžiniškas, ir jo šakos ilsisi ant namo stogo. Kiekvieną dieną aš važiuoju į mokyklą ir esu 2-ros klasės mokinė. Taip pat dalyvauju lietuvių jaunimo organizacijoje ir važiuoju kas penkiolika dienų į Bogotą į susirinkimus.

*Stasytė Slotkutė, 12 m.
Colombia*

*Piešinys
Rikantės Girniūtės, 6 m.
Madison, Wisc.*

paruošė M. Mažeikaitė-Utz

KAI AŠ MAŽAS BUVAU

lietuvių liaudies daina

Linksmi

2. Pintinėlė maža
 Su šešiais kampeliais
 Man mažyčiui pagrybauti
 Ir pariešutauti
 Žaliajam miškely,
 Baltajam gojely.

3. Kai aš mažas buvau,
 Mažas mažutėlis,
 Man pasiuvo motinėlė
 Gražų žiponėlį.
 Siuvo motinėlė
 Vaikščioti kaimely.

AR NEBUVAI MIŠKE?

lietuvių liaudies daina

2. Aplink dairinėjas,
Save kutinėja:
Ar iš balos tas gražumas (2k.)
Mano prigimimo?

3. Apskrita burnytė,
Praskeltos lūpytės.
Ar iš balos tas gražumas (2k.)
Mano prigimimo?

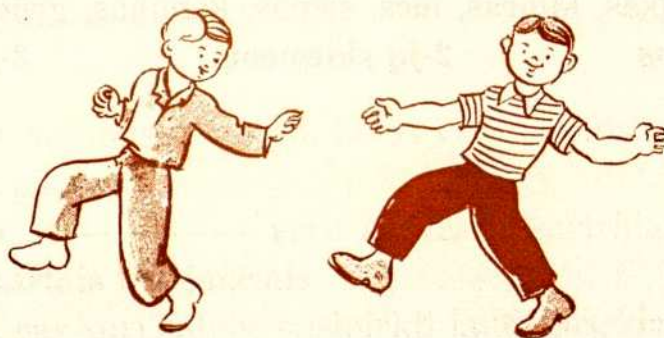
MANO TÈVELIS BUVO KALVELIS

lietuvių liaudies daina

Vidutiniškai

1. Ma-no tė-ve-lis bu-vo kal-ve-lis,
tik ti-ku, tak ta-ku, ba-vo kal-ve-lis,
tik ti-ku, tak ta-ku, bu-vo kal-ve-lis.

2. Kalė per dieną žagrelę vieną,
Tik tiku, tak taku, žagrelę vieną. (2k.)
3. Už tą žagrelę gavo skatiką,
Tik tiku, tak taku, gavo skatiką. (2k.)
4. Už tą skatiką pirko ridiką,
Tik tiku, tak taku, pirko ridiką. (2k.)
5. Vaikai sutūpę ridiką lupė,
Tik tiku, tak taku, ridiką lupė. (2k.)

ŠLIURĖ IR KEPURĖ KALBA

paruošė L. Šalčiuvienė

PANAŠUMAI IR SKIRTUMAI

Kaip obuolys ir persikas panašūs?

Kaip juodu skirtingi?

•

Kaip kojinė ir pirštinė panašios?

Kaip jos skirtingos?

•

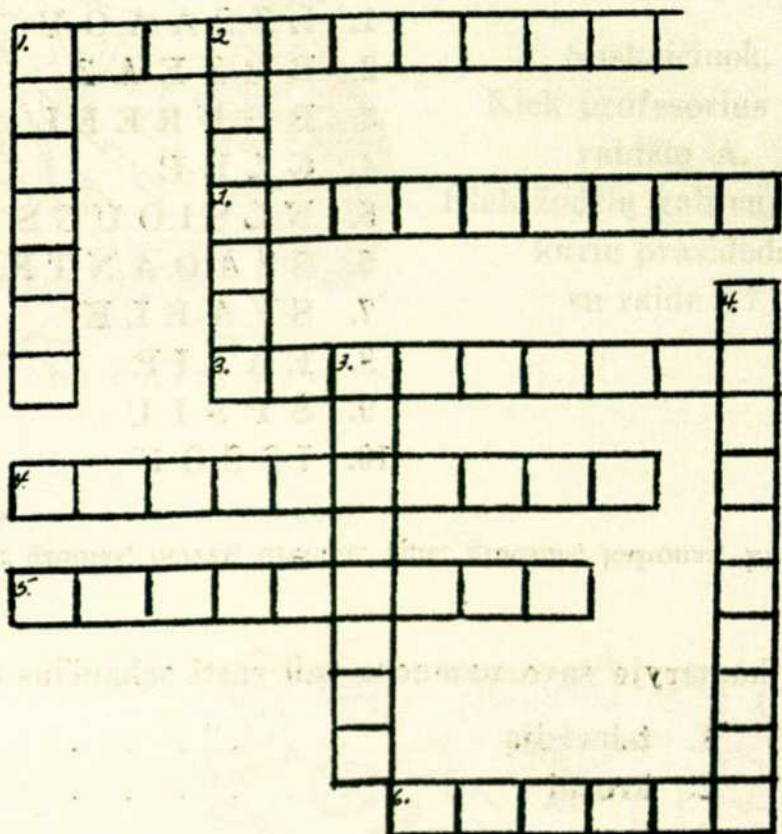
Kaip bulvė ir svogūnas panašūs?

Kaip jie skirtingi?

Čia eilė žodžių su įvairiais skaičiais skiemenų. Suraskite tuos, kurie vieno skiemens ir surašykite atitinkamoj eilutėje. Taip pat padarykite su žodžiais, kurie yra dviejų skiemenų ir tada trijų skiemenų.

ir, plaktukas, kibiras, mes, šienas, kaminas, grūdai, lapas		
1-no skiemens	2-jų skiemenų	3-jų skiemenų

GALVOSŪKIS

Skersai

1. Žmogus, kuris tapo arba piešia paveikslus.
2. Žmogus, kuris ūkį tvarko.
3. Valdybos narė, kuri rašo korespondencijas.
4. Kuo mes galime rašyti?
5. Daktaras arba _____.
6. Vandens _____.

Išilgai

1. Kitas pavadinimas žmogui, kuris yra "stalius".
2. Lėktuvo pilotas.
3. Amerikoje _____ varo karves ir smarkiai arkliais jodinėja, kartais net jaučiais.
4. Žmogus, pas kurį galime nusipirkti jautienos, kiaulienos ir t.t.
(Galvosūkio atsakymai psl. 31)

Čia yra dešimties medžių vardai, tik raidės sumaišytos. Pabandykite atitaisyti.

1. L Ž S A A O U
2. R B S E A Z
3. B D U R E Ė L
4. G L Ė E
5. N L S I O U G S
6. Š S A O A N T K
7. S V A E L K
8. E A L I P
9. Š P S I U
10. I S S O U

Atsakymai: ąžuolas, beržas, drebulė, eglė, gluosnis, kaštonas, klevas, liepa, pušis, uosis.

Kuriame kamaryje savo namuose gali rasti sekančius dalykus?

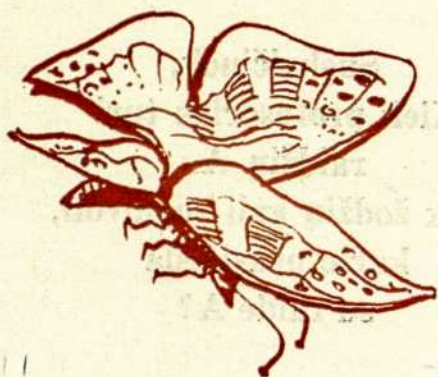
1. televiziją	.	.	.	.	.	.
2. krosnį	.	.	.	.	.	.
3. lovą	.	.	.	.	.	.
4. stalą	.	.	.	.	.	.
5. sofą	.	.	.	.	.	.
6. židinį	.	.	.	.	.	.

PAGALVOKITE!

1. Ką galima naudoti, kada norime nupiešti tiesią liniją?
2. Ką galima naudoti nubrėžti liniją, kai norime tiesiai piauti lentą?
3. Ką naudotume nupiešti ratą?
4. Ką reikia naudoti plaukų arba medžiagos kirpimui?
5. Ką reikia naudoti užtaisyti skylę kojinej?

Atsakymai: linuotė, kampainis, skriestuvą, žirkles, adatą ir siūlą.

ALP 1785
Larch.

PETELIŠKĖ RUDENĮ

Birutė Vytienė

Paskutinė peteliškė
skuba, irias per miglas.
Švelnūs ir lengvi sparneliai
kaip toli ją benuneš?

Ar pasieks ji saulės šalį,
kas kelionėj ją lydės?
Vien auksinis rudenėlis
jai daug laimės palinkės.

NAUJA KNYGA VAIKAMS:

Birutės Vytienės
eilėraštukai

KARKLŲ KATINUKAI

spalvotos iliustracijos —
Adelės Abromaitienės
džiovintų gėlių karpiniai.

24 psl. kaina — \$3.00

Šią žavią knygele galima gauti pas knygų platintojus
ir pas autorę:

R.R. 3, Tillsonburg, Ont., Canada

90.744.318.